

Editor: *Vasile Burlui*
Redactor: *Oana Iacob*
Tehnoredactare și copertă: *Oana Iacob*

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURLUI, VASILE
Portaluri / prof. univ. dr. Vasile Burlui. - Iași : Cartea
Românească Educațional, 2022
ISBN 978-606-057-224-4
821.135.1

VASILE BURLUI

portaluri

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional
Copyright ©

Editura Cartea Românească Educațional, Iași – 2021
Adresa: IAȘI, Bd Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2 – 700124.
www.ecredu.ro

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Mesager grăbit în miez de noapte,
Purtând cu sine ramul de măslin,
Împovărat de greul înscrisului din carte,
Diseminat în gustul din floarea de pelin.

Am rătăcit ades prin cețuri drumul
Și căile astrale am pierdut în mers.
Prietenii s-au risipit ca fumul
Mesajele criptate când s-au șters.

Cu mine port răcoarea ploilor de vară,
Surâsul alb al florilor de-april,
Și tâlcul vorbelor rostite într-o seară
Când pe-orizonturi vraja se aduna tiptil.

Cuvântul magic încrustat în piatră
Am iscodit în mituri nepătrunse,
În suflet mai păstrez cenușa de pe vatră,
Plătind tribut visărilor ascunse.

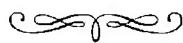
03 februarie 2023

CUPRINS

Anotimpul sacru	5
Kunigunda	6
Portaluri.....	7
Protoni orfani.....	8
Iernatice zăpezi.....	9
Vămi înalte	10
Comemorare	11
Lumini și umbre	12
Cerșindu-te-ntre ceruri și pământ	13
...De ce?	14
Mandala.....	15
Portal Năruit.....	16
Abator	17
Uimirile copilăriei	18
Caravanele.....	19
Gladiator pribeag.....	20
Făptura ta.....	21
Plutesc imponderabil.....	22
Cumpăna.....	23
Lumea ta.....	24
Amăgire.....	26
Rug	27
Seniorii.....	28
Ne pizmuiesc arhanghelii.....	29
Refulări indecise.....	30
Făclia	31
Alb	32
Metamorfiile florale	33
Adolescență cenzurată	34

Claustrare.....	35
Cutreierând biblioteci.....	36
Unda timpului.....	37
Gând sihastru.....	38
Sirius	39
Plânge timpul prin secole.....	40
Zăpezi neninse.....	41
Joc de copii	42
Rondo Allegretto	44
Visuri de mărire.....	45
Îndoiala.....	47
O picătură din Graal.....	48
Nu mă regăsesc	49
Sobolul	50
Patetica.....	51
Dumnezeu nu este orb!	52
Canide siderale.....	53
Solstițiul negru	54
Noapte de august.....	55
Galacticele cânturi.....	56
Veac întunecat.....	57
Muzici mute	58
Când Timpul de timp se desparte	59
Neștiuta taină.....	60
Copilărind	61
Revelații.....	63
Decădere.....	64
Cerșetor.....	65
Și acest oraș... ..	66
...Și albe și negre	68
Scrisoare de pe front	69
Epitaf pentru un prieten.....	70
Anno domini 2023.....	71
Mesager	72

*Colegului meu, Toni Andor CIGU,
această dovadă de prietenească
afecțiune*

Anotimpul sacru

Cum dinspre Orion se-ntorc cocorii,
Galactic mângâindu-mi clipa!
Cum toamna sacră-și risipește norii,
Cum sufletu-mi ademenește cu aripa!

Mă las furat în curgeri de diluvii,
Abandonat și parcă fără țel,
Mă copleșesc cascadele în fluvii
Și cerul nalt, enigmele din el.

Ca într-un joc ascund printre cuvinte,
Idei și fapte pline de-nțelesuri,
M-ademenește licărirea stelelor, cuminte,
Acopăr goliciunea în tâlcuri și eresuri.

E anotimpul viselor trădate,
Uitate-n ridul de la colțul gurii,
În foșnetul frunzarelor uscate,
În zborul mincinos ce l-au promis augurii!

Kunigunda

Sorb mustul din lumina toamnei,
Și mă cuprind aromele solare,
Aștept coperământul alb al doamnei
Ascunsă sub calotele polare.

Mai mușc în mere sânul de fecioară
Sub bolțile frunzarelor de aur,
Mai port în mine scâncet de vioară,
Și-n vene tresăriri din mugetul de taur.

Culeg din constelații cântec de cocor
Și-l împletesc neîndemnat în secunda
Ce arde-ntre genuni ca un fuior
Aprins în templu de regina Kunigunda.

Din echinocții mă pândește timpul
Cu foșnetul din frunza de aramă,
Cu acordurile reci din anotimpul
Ce-n cețuri burnițate vrea s-adoarmă.

Portaluri

Destinul unei clipe e plecarea
Ce se ascunde între două ezitări,
Cum jurămintele ascund trădarea
Iar cețurile zborul către zări.

Mă sprijin pe portalul lumii
Și-mi pregătesc sub pavăză plecarea,
Mai stau s-ascult șoptirile furtunii
Și ploile de vară aducând iertarea.

Lumini înșelătoare strivindu-mi amintirea,
Orbit mai încerc răscolind în trecut,
Mă doare-a uitare într-un ochi nemurirea
Și plâng cu-un alt ochi de minciuni prefăcut.

Deșir de cu zori prin artere zvâcnirea
Scufundat între sori muribunzi, descompus,
Sub portaluri îmi port cu mândrie uimirea,
Răzvrătit, ca un înger damnat nesupus.

*P*rotoni orfani

Când risipind scânteii sub stea polară
De mine însumi fi voi liberat,
Ca steaua căzătoare într-o seară
Va arde visul meu înaripat.

Galactice portaluri s-or deschide,
Dând cale liberă protonilor orfani,
Destine cosmice cercând a le cuprinde
La cumpăna ivită peste ani.

În focul sacru își vor găsi chemarea
Dând curgeri sbuciumate flăcării albastre,
În arderile sfinte-și vor pierde răzburarea
Recâștigându-și dreptul de-a străluci în astre.

Vor trece clipe cosmice prin nebuloase,
Galacticele cicluri vor curge-n univers,
Magnifice-aurore se vor ivi sfioase,
Înmugurind pe ramul unui vers.

*I*ernatice zăpezi

Iernatice zăpezi de altădată
Purtăm încrâncenați în amintiri
Ne adunăm sub cerul fără pată
Strivind cu duioșie o lacrimă-n priviri.

Nedumeriți acum în prag de iarnă,
Discursul ni se pare tot mai vid,
Ne mai uimesc cântările în strană,
Dar porțile istoriei se-închid.

Flașneta de serviciu cântă-n stradă,
Lumini înșelătoare se aprind,
Se spală bulevardul în zăpadă
Și cețuri umede pe suflete se-ntind.

Slinos, apasă veacul pe cetate,
Iar timpului zăgazuri i s-au rupt.
Se risipesc secundele în toate,
Iar ceasul ni se pare mai corupt.

Oămi înalte

Peste portaluri de-mi arunc privirea
Vârtejuri luminoase mă cuprind,
În supernove ascunzând uimirea
Cu clinchete de clopoței ca-ntr-un colind.

Pe universul meu miraculos de gânduri,
Ca într-un vis de-un alb imaculat,
Omățul se așează rânduri, rânduri,
Dintr-o hlamidă sacră scuturat.

Înghețuri friguroase-mi cotropesc clipita,
Și mă trimit din nou pe la izvoare,
Mă-înaltă în țării și îmi hrănesc ispita,
M-adorm pe treptele de templu, de ce oare?

Captiv ca trist zălog între zăpezi polare,
Aduc cu mine bruma de avere,
Cu gândul la răsfăț în razele solare,
Atunci când vămile înalte mi-o vor cere!

Comemorare

Aprindeți dară focul în soba cea mare
Și puneți pe masă din vinul cel bun,
La mine în suflet azi nu-i sărbătoare,
Basmul uitat doresc să vi-l spun!

În joc de lumini și-n jocuri de ape,
Lăsați arlechinii în tumbe și joacă,
Din stinse unghere erinii să scape,
Tristeți pe sub pleoape trei lacrimi să stoarcă!

Bătăile-n clopot prin turnuri de burg,
Vibrând prin vitralii de vechi catedrale,
Când clipele grele ca nouri se scurg,
Iar muzici se sbat prin schiloade țimbale.

Lăsați dară podul la poarta cea mare,
Să fluture flamuri pe burgul străbun!
Când triste povești legănați fiecare,
La ce bun povestea uitată să spun?

Lumini și umbre

Zămisliți în peșteri sau în lumina pură,
Purtăm cu noi pecetea stingherelor visări,
Răscolim pământul stigmatizați cu ură,
Sau în țării răspundem divinelor chemări.

Aventuroase zboruri ne cheamă-n orizonturi,
Cu aripe de îngeri diseminăm consemnul,
Ne consumăm secunda pe inutile fronturi,
Visărilor ucise le plângem recviemul.

Adunați în temple purificăm milenii
De sânge și de crime și-amare suferinți,
În nopțile de groază, neliniști și vedenii
Ne spovedim în grabă defuncțiilor părinți.

Risipim iubirea pe câmpuri părăsite
Și mai dosim cu teamă un zâmbet de copil,
În iernile geroase, de îndrăzneli uimite
Și-n primăveri sfințite de raza lui april.

Cerșindu-te-ntre ceruri și pământ

Când viscoliri iscate-n cavalcadă
Mai troienesc galactice altare,
Uitările se-adună în cascadă
Și nimeni nu așteaptă vreo chemare.

Se rânduiesc în șiruri cum cocorii
Tot dând târcoale nopților cu lună,
Ne spală cugetul de geamătul splendorii,
Dispar apoi ca duse de furtună.

Din rama lor portrete stau să cadă,
Prea sufocate-n vremuri haine,
Lăsând pentru o clipă să se vadă
În ridurile gurii zâmbetele fine.

Din chipul tău gingaș, ce-a mai rămas?
Doar o icoană luminându-mi colțul sfânt
Al unei inimi împovărate în ceasul de pripas
Cerșindu-te-ntre ceruri și pământ.